

været uundværdigt for det ærede Medlem her, tilmed i Videnskabsens Navn, at opfaste sig til Forsvarer for Vivisektionen i det Hele, idet det er Noget, som efter mit Skøn ligger ganske udenfor Vædringsforslag Nr. 55. Dette Vædringsforslag er jo motiveret under Nr. 76 i Betænkningen, og naar man ser hen til, hvad der er anført, er der jo ikke anført det Mindste om Vivisektionen i Almindelighed, men der er kun figtet til Vivisektionen som Forelæsningsforsøg. Om det nu end maatte være saaledes — det finder jeg ingen Anledning til at udtale mig om —, at Videnskabsmænd gennem Vivisektionen mulig maatte kunne vinde værdifulde Resultater, der mere eller mindre kunne begrunde en saadan Fremgangsmaade, saa er det et helt andet Spørgsmaal, om man er berettiget til at benytte Vivisektionen til Forelæsningsforsøg, det vil sige paa Forelæsninger at skære levende Dyr op for at vise de Studerende, hvorledes de se ud indeni, og hvad der foregaar. Det er kun dette Sidste, som Vædringsforslaget Nr. 55 har vendt sig imod. Det hedder jo udtrykkelig under Nr. 76 i Betænkningen, som svarer til dette Vædringsforslag, at der er Tale om Anskaffelse og Vedligeholdelse af levende Dyr til Brug for Studerendes Undervisning, og Udvalget tilføjer jo endvidere, at det ikke vil komme ind paa Vivisektionens Berettigelse eller Nødvendighed ved Undervisningen. Det er altsaa kun dette alene, om Vivisektionen er berettiget ved Undervisningen, der her er Tale om, og det er med Hensyn dertil, at man foreslaar Negtelse af Beløbet. Det forekommer mig derfor, at man ganske kan holde Spørgsmaalet og maaste ogsaa bør holde Spørgsmaalet om Vivisektionens Tilstedelighed eller Ikke-Tilstedelighed i det Hele og af Videnskabsmænd udenfor nærværende Debat; her er ikke Tale om ved dette Vædringsforslag, hvorvidt Vivisektionen bør taales udenfor Forelæsningsforsøg. Det forekommer mig derfor ogsaa, at den ærede Minister maaste gjorde sig skyldig i nogen Misforstaaelse, naar han mente, at Spørgsmaalet om Vivisektionens Tilstedelighed og navnlig et Lovforslag i denne Retning henhørte under hans Kollega Justitsministeren. Det er jo ikke noget Saadant, der foreligger; her er det, som jeg har paavist, et ganske andet begrændset Spørgsmaal, som vi have at gøre med. Men hvorvidt og i hvilket Omfang Vivisektionen bør tilstedes, og om det overhovedet kan tillades at benytte den ved Forelæsningsforsøg, tror jeg er en Sag, som angaar den ærede Kultusminister, thi som værste Skole- og Undervisningsmyndighed tilkommer det virkelig ham disciplinært at give Regler i saadanne Tilfælde. Jeg tror ikke let, at Noget vil bestride hans Kompetence dertil. Ligeoverfor den ærede Ordfører vil jeg bemærke, at det forekommer heller ikke mig, at han begrændsede Spørgsmaalet saaledes, som det i Virkeligheden

er begrændset, med Hensyn til vor Afstemning her, og jeg holder i det Hele mere af den Motivering af Vædringsforslaget, som findes i Betænkningen, end af den Motivering, som den ærede Ordfører gav. Den første er for mig mere tilfredsstillende. Den ærede Ordfører talte afskilligt om, at man skulde holde sig aldeles udenfor Sagen. Han oplyste, at et æret Medlem, der staar anført som i dette Spørgsmaal hørende til Mindretallet, vilde have sit Navn paa dette Sted betragtet hverken som pro eller contra, saaledes opfattede jeg den ærede Ordfører, men han tilføjede ikke, at det Samme gjaldt om de andre fire Medlemmer, og jeg kan umuligt tænke mig, at disse fire ærede Medlemmers Stilling er den, at de agte at stemme for et Forslag, som de ikke ville være med til at stille. Noget Saadant udtalte den ærede Ordfører ikke og heller ikke, at de vilde afholde sig fra at stemme. Naar i det Hele taget et Afstemningspunkt foreligger, er det vel ikke altid saa let at indtage den Position, at man vil holde sig udenfor.

Tang: Jeg tror, at det ærede Medlem for Langeland (Brandes) havde ikke saa lidt Ret i den Paastand, han fremfattede, at man kunde lære Meget af at pine Dyr; det tror jeg bestemt, han har Ret i. Men jeg siger: Hvad saa? Er det dermed bevist, at man har Ret til at pine Dyrene? Jeg tror ogsaa, at man kan lære Meget af at pine Mennesker, der have Genialitet. Have Folk ikke lært Meget af, at der har været Martyrer, og kunde vor Tid ikke have godt af at have Martyrer og faae dem pinte? Jeg tror, at er der Noget, Tiden trænger til, saa er det ikke saa meget Tale, men Handling, Martyrer, Mænd, der kunne sætte Noget ind paa det, de sige. Men skjøndt man kunde lære uhyre Meget af at pine Mennesker, saa er dette ikke nok til at vise, at man er berettiget til at pine dem. Jeg tror ogsaa, at af at pine det ærede Medlem, pine den Genialitet, der sidder i ham, kunde der læres Noget, der kunde blive frugtbringende; men dermed mener jeg paa ingen Maade, at det vilde være forsvaret til at pine ham. Dermed skal jeg forlade dette Selvedpineri af Dyr. Hver Træl i mig oprøres derved, og jeg skal ikke komme videre ind derpaa. Det ærede Medlem ligeoverfor mig (Larsen) kom jo ogsaa saa godt ind derpaa, at jeg Intet kan have at tilføje. Skulde jeg ind paa Sagen, saa vilde det blive fra en helt anden Side; men det skal jeg lade ligge. — Det var heller ikke for dette Selvedpineri af Dyr, at jeg forlangte Ordet, men med Hensyn til et andet Spørgsmaal, som er af en meget mere rolig Natur, nemlig det lille Spørgsmaal om at bevilge de saa Penge til en Vistitsreise i Grønland. Det Hele er 2,500 Kr. Vi sige jo her i Thinget, og det staar i vor Grundlov, at Ministrene ere ansvarlige for Regeringens Førelse; altsaa er enhver Minister ansvarlig for